

FUTUR PER LA CERÀMICA?

Ramon Llença

VICEPRESIDENT DEL GREMI DE RAJOLERS
(EN REPRESENTACIÓ DE LA INDÚSTRIA DE LA CERÀMICA)

L'autor manifesta les greus conseqüències que suposa fer el traçat sud de la variant de la Bisbal per la indústria de la ceràmica

Per a la Bisbal i els pobles del seu entorn, el principal motor econòmic és la indústria ceràmica. La indústria ceràmica dona feina a més de 650 persones entre treballadors directes i treballadors autònoms que

en depenen exclusivament. Un total de 4 grans i 40 mitjanes i petites empreses mouen un important volum de negoci que esperona l'economia local. Ara per ara no hi ha cap altra activitat productiva que pugui substituir la indústria ceràmica. Però això no és cosa d'ara, sinó el fruit d'una sòlida tradició terrissaire que es fonamenta en la qualitat i l'abundància de les argiles en aquesta zona del Baix Empordà i que en són la matèria primera insubstituïble. El gruix actual de l'explotació d'argiles, com també les reserves futures, es concentren als turons de Vacamorta i l'anomenada muntanya de can Fuertes, als termes municipals de Corçà i Cruïlles.

L'Associació Empresaris Ceramistes de les Comarques Gironines calcula que en aquesta zona hi ha reserves per a més de cent anys a un ritme d'extracció com l'actual, de 70.000 a 140.000 tones per any. L'estimació d'aquestes reserves ha estat corroborada per la Direcció General de Mines i el Pla de les Terres del Baix Empordà. L'argila és una matèria primera barata, però, en contrapartida, té un alt cost de transport. Així doncs, perquè els preus es mantinguin a nivells raonables i la in-

dústria sigui viable, el transport ha de ser curt, la qual cosa vol dir que les terreres han d'estar preferentment situades en proximitat amb els punts de manufactura. Aquest és un element clau per a la supervivència de la indústria ceramista, molt particularment en temps d'estancament del mercat i puja del preu del petroli. No es pot pensar, en general, que una indústria local podrà sobreviure si depèn només de terres provinents de zones allunyades.

Perdre l'activitat terrissaire a Vacamorta suposaria la fi de la indústria ceràmica de la Bisbal i tindria conseqüències molt negatives per a totes les famílies que en depenen. Cap polític ni cap persona responsable es pot mostrar indiferent a aquesta problemàtica. És per això que el Gremi de Rajolers, ara fa dos anys, veient amb molta preocupació com el traçat sud proposat per a la variant afectava les terreres de Vacamorta, vam mantenir una reunió amb el conseller Nadal i li vam transmetre la nostra preocupació. Molt sensible al tema, el conseller ens va garantir que vetllaria perquè la construcció de l'autovia no poses en perill l'extracció d'argila. I també l'alcalde de la Bisbal, Sr. Sais, ens va corroborar personalment aquestes afirmacions.

Ara, però, ens hem vist sorpresos perquè el nou estudi informatiu inclou no solament una, sinó dues variants al sud que amenacen

greument el conjunt de Vacamorta i la muntanya de can Fuertes i, de retruc, les indústries extractores i la manufactura ceràmica de la Bisbal. L'alternativa anomenada Sud-1, a més d'afectar directament algunes naus amb el traçat de l'autovia, posa una barrera infranquejable entre les naus de processament i les terreres. El trajecte per portar la terra serà més llarg i incòmode amb una autovia pel mig i això repercutirà en un cost que no es pot assumir, la qual cosa representa un decisiu cop de gràcia per als terrissaires i la pèrdua de treball per a 650 persones. L'anomenada Sud-2, amb un túnel sota can Fuertes, a la sortida est direcció Palamós, destrueix definitivament les reserves d'argila i no té en compte els drets d'explotació (en tràmit) d'aquesta zona.

No volem creure que hi hagi hagut premeditació, però també ens costa d'entendre que sigui atribuïble a la incompetència haver projectat una alternativa que és igual o més perjudicial que la que, en teoria, es volia substituir. Ens preguntem si havent-hi alternatives al nord tècnicament millors i amb menys impacte, és una actitud raonable posar en perill una indústria centenària i abocar una comarca a la deriva econòmic. Des d'aquí fem una crida al sentit comú i bon govern dels polítics perquè entenguin que un traçat que va en contra de l'activitat terrissaire també va en contra dels interessos de la Bisbal.